Р Е Ш Е Н И Е
№ 3493

гр. София, 23.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 26 състав,** в публично заседание на 30.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10133** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Н. П. С. от [населено място], действащ като Председател на етажната собственост на [улица], против Заповед № РД-09-50-546/30.07.2013г. на главния архитект на [населено място], с която на основание чл. 140, ал.1 от ЗУТ във връзка с чл.184 от ЗУТ, е постановен отказ да бъде издадена виза за проектиране на асансьор като пристройка към съществуваща сграда върху тротоар, пред УПИ XVII-18, кв.453, м.“Центъра“, район „С.“, по заявления с вх. № ГР-94-Н-11/28.08.2012г.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена при нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди се, че административния орган неправилно е тълкувал разпоредбата на чл.184 от ЗУТ, правейки по този начин невъзможно прилагането й. Намира, че не може като мотив за отказа да бъде определянето на съоръжението като строеж и така да изключи законовите възможности спрямо него. Освен това се оспорват и мотивите в обжалвания административен акт, относно липсата на доказателства, свързани с препятстването на установения траен начин на използването на тротоара. Моли да се отмени обжалвания административен акт като неправилен и незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник на жалбоподателя, който моли да се отмени обжалвания административен акт по съображения подробно изложени в депозираните

по делото писмени бележки. Претендира разноски.
Ответникът – Главен архитект на С., чрез пълномощника си намира жалбата за неоснователна и моли да бъде потвърдена обжалваната заповед по съображения подробно изложени в депозирания по делото писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:
Обжалва се подлежащ на оспорване индивидуален административен акт в установения от закона срок, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. С оглед гореизложеното жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:
Административното производство е започнало по заявления с вх. № ГР-94-Н-11/28.08.2012г., подадено от Н. П. С., отправено до Кмета на Столична община, което при спазване на разпоредбата на чл.31, ал.2 от АПК, е препратено на компетентния орган за произнасяне. Със заявлението, Н. С., действащ като Председател на етажната собственост, е поискал издаване на виза за проектиране по реда на чл. 140 от ЗУТ във връзка с чл. 184, ал.2 от ЗУТ за изграждане на външен асансьор, който ще се разположи върху част от тротоара. Заявлението на жалбоподателя е разгледано на заседание на ОЕСУТ към СО, като с Протокол № ЕС-Г-14/19.02.2013 г., ОЕСУТ е приел, че искането за виза не отговаря на изискванията на чл. 184 от ЗУТ и е предложил на Гл.архитект да издаде отказ за издаване на виза за проектиране, тъй като разполагането на съоръжението върху тротоара, ще препятства установения траен начин на ползването му. С оглед изясняване на всички факти и обстоятелства по случая, съобразно разпоредбата на чл.35 АПК, Гл.архитект е изпратил писмо до жалбоподателя, в което указва да се представят доказателства, че няма техническа възможност достъпен вход да се осигури в рамките на УПИ или на съществуващата сграда, както и да представи доказателства, че изграждането няма да препятства експлоатацията на съществуващите линейни мрежи на техническата инфраструктура, т.е съгласуване с експлоатационните дружества.
С оспорваната в настоящото производство заповед, главният архитект на С., на основание чл. 140, ал.1 от ЗУТ във връзка с чл. 184 от ЗУТ е постановил отказ да бъде издадена виза за проектиране за УПИ XVII-18, кв.453, м.“Центъра“, район „С.“, по заявления с вх. № ГР-94-Н-11/28.08.2012г от Н. П. С.. Видно от представените по делото доказателства, оспорвания акт е съобщен на жалбоподателя на 21.08.2013г.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените по делото доказателства да провери законосъобразността на оспорвания административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК. Съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.
Характеристиката и предназначението на визата за проектиране по чл. 140 от ЗУТ я определят като индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 214, т. 1 от ЗУТ. Като такава тя подлежи на съдебно оспорване по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ. /арг.от Определение № 14116 от 23.11.2010г. по адм.д.№

14254/2010г. на ВАС/ . В случая се касае за искане на издаване на виза по чл. 140, ал. 3 от ЗУТ, когато издаването на виза за проектиране е задължително, с нея се допуска строителство, което е различно или не е предвидено с плана за застрояване, без да се изменя самия план. В настоящия случай визата за проектиране ще замести плана, тъй като с нея следва да се предвиди допълващо застрояване, което не е предвидено с действащия ПУП. При това положение ще намери разпоредбата на чл.128, ал.6 от ЗУТ, предвиждаща съгласуване от страна на възложителя със заинтересуваните централни или териториални администрации, а при необходимост, какъвто е настоящия случай – и експлоатационните дружества, по реда на чл.127, ал.2 от ЗУТ. Съгласно разпоредбата на чл.184 от ЗУТ, във връзка с която е отправено искането, предвижда по необходимост изграждане или поставяне на съоръжения за достъпна среда, извън границите на УПИ на съответната сграда върху част от имот – публична собственост на държавата или общината. Тази възможност обаче е допустима единствено ако не препятства установения му траен начин на ползване. Именно в изпълнение на това изискване, с оглед всестранно и пълно изследване на случая, Гл.архитект е указал на жалбоподателя да представи доказателства по отношение на това обстоятелство. От приложената и приета по делото административна преписка, доказателства в тази връзка не са представени.

Горното се установява и от приетата по делото СТЕ, неоспорена от страните. Видно от заключението на вещото лице, съоръжението представлява строеж, който не е възможно да се изпълни на друго място, освен извън очертанията на сградата и имотните граници на УПИ. Но в т.5 от същото, базирано на данни от подземен кадастър, се установява, че в обсега на тротоара са разположени подземни проводи, които при изграждане на съоръжението вероятно ще трябва да бъдат преместени. Това евентуално преместване обаче не е изяснено в представения идеен проект и липсва съгласуване с експлоатационните дружества.

Настоящият съдебен състав преценява оспорената заповед като такава издадена от компетентен орган в съответствие с чл. 140, ал.1 от ЗУТ. При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на заповедта и които да се е отразят на правото на защита на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, като постановена при спазване на процесуалните норми и на материалния закон. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК и чл. 143, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение - 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. С. от [населено място], против Заповед № РД-09-50-546/30.07.2013 г. на Главния архитект на С., с която е отказано издаването на виза за проектиране на асансьор върху тротоара пред УПИ XVII-18, кв.453, м.“Центъра, р-н „С.“, по плана на [населено място], по заявление с вх.№ ГР-94-Н-11/28.02.2013г., подадено от Н. П. С., в качеството му на председател на етажната собственост [населено място], [улица]

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: